

Scris de newsreporter pe 12 iunie 2021, 12:04

Derapaj grav al procurorului general

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Gabriela Scutea, a transmis miercuri, 9 iunie, o adresă către toate parchetele din țară, prin care instigă procurorii să nesocotească decizia Curții Constitutionale cu privire la Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție și efectele hotărârii recente a Curții de Justiție a UE (CJUE). Scutea solicită nici mai mult nici mai puțin decât nesocotirea ordinii constitutionale, faptă care poate fi infracțiune, relatează stiripesurse.

media-159480933444240000.jpg

in adresa care îi vizează pe procurorii care participă la ședințe de judecată în cauze în care urmărirea penală este efectuată de SIIJ, Scutea transmite că strategia în fața instanțelor ar trebui să fie cea a invocării hotărârii CJUE în sensul constatării faptului că SIIJ nu mai poate funcționa. Este exact interpretarea imbrățișată de un judecător de la Curtea de Apel Pitești, [intr-un dosar solutionat luni](#), 7 iunie. De altfel, procurorul general menționează respectiva cauză în adresa transmisă parchetelor, însă „uită” să menționeze că a doua zi, pe 8 iunie, Curtea Constituțională a stabilit că SIIJ funcționează în acord cu prevederile constitutionale, iar hotărârea CJUE nu conține elemente care să determine un reviriment jurisprudential pe această chestiune.

Potrivit art. 99, litera s) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, nerespectarea deciziilor Curții Constitutionale reprezintă abatere disciplinară.

Curtea Constitutională a respins marți o serie de excepții și a decis că sunt constituționale mai multe articole din lege care se referă la înființarea și operationalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din Justiție (SIJ). În cadrul [unui comunicat de presă](#), CCR își exprimă punctul de vedere în legătură cu decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la SIJ.

"Din perspectiva controlului de constituționalitate, hotărârea CJUE nu aduce elemente de noutate, nici cu privire la efectele juridice pe care le produc Decizia 2006/928 și rapoartele MCV întocmite de Comisie pe baza acesteia, stabilind, așa cum o făcuse în prealabil și instanța constituțională română, caracterul obligatoriu al Deciziei 2006/928 și caracterul de recomandare al rapoartelor MCV, și nici cu privire la conținutul Deciziei 2006/928, stabilind că România are sarcina de a colabora cu bună-credință cu Comisia Europeană 'pentru a surmonta (...) dificultățile întâmpinate cu privire la realizarea obiectivelor de referință menționate'. Prin urmare, Curtea și-a menținut jurisprudența anterioară și a constatat că singurul act care, în virtutea caracterului său obligatoriu, ar fi putut constitui norma interpusă controlului de constituționalitate realizat prin raportare la art.148 din Constituție - Decizia 2006/928 -, prin dispozițiile și obiectivele pe care le impune, nu are relevanță constituțională, întrucât nu complineste o lacună a Legii fundamentale și nici nu stabilește un standard mai ridicat de protecție decât normele constituționale în vigoare", susține CCR.

Curtea Constitutională amintește că CJUE a stabilit că reglementările privind înființarea SIJ trebuie să respecte următoarele: să fie justificate de imperative obiective și verificabile legate de bună administrare a Justiției; să fie însoțite de garanții specifice care să înlăture orice risc care să aducă atingere independenței judecătorilor și procurorilor; în cadrul procedurii de investigare, judecătorii și procurorii să beneficieze de dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, de prezumția de nevinovăție și de dreptul la apărare.

"Având în vedere cele trei aspecte asupra cărora s-a pronunțat CJUE, care decurg din dreptul Uniunii și în special din valoarea statului de drept prevăzută la articolul 2 TUE, Curtea Constitutională a analizat în ce măsură principiul statului de drept, care are consacrare expresă în dreptul național, în art.1 alin.(3) din Constituția României, este afectat prin reglementările care guvernează înființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din Justiție și a constatat că acestea reprezintă o opțiune a legiuitorului național și îndeplinesc garanțiile stipulate în Hotărârea CJUE, în acord cu prevederile constituționale cuprinse în art.1 alin.(3) și în art.21 alin.(1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și, implicit, în acord cu prevederile art.2 și art.19 alin.(1) TUE", transmite CCR.

Referitor la competența instanței de judecată cu privire la interpretarea și aplicarea dreptului european, CCR susține că, în primul rând, o instanță judecătorească are competența să analizeze conformitatea unei dispoziții din "legile interne" cu dispozițiile de drept european prin prisma art.148 din Constituție și, în cazul în care constată contrarietatea, are competența să aplice cu prioritate dispozițiile de drept al Uniunii în litigiile ce anteamază drepturile subiective ale cetățenilor.

"În toate cazurile, prin noțiunea de 'legi interne', Constituția are în vedere exclusiv legislația infraconstituțională. Legea fundamentală își prezervă poziția ierarhic superioară în virtutea art.11 alin.(3) din Legea fundamentală, art.148 neatribuind dreptului Uniunii prioritate de aplicare față de Constituția României, astfel că o instanță judecătorească nu are abilitatea de a analiza

conformitatea unei dispozitii din 'legile interne', constatate ca fiind constitutionala printr-o decizie a Curtii Constitutionale, cu dispozitiile de drept european prin prisma art.148 din Constitutie", mai arata CCR.

in opinia Curtii Constitutionale, declarand caracterul obligatoriu al Deciziei 2006/928, CJUE a limitat efectele acesteia dintr-o dubla perspectiva: pe de o parte, a stabilit ca obligatiile ce rezulta din decizie cad in sarcina autoritatilor romane competente sa colaboreze institutional cu Comisia Europeana (par.177 din hotarare), deci in sarcina institutiilor politice, Parlamentul si Guvernul Romaniei, si, pe de alta parte, ca obligatiile se exercita in temeiul principiului colaborarii loiale, prevazut de art.4 TUE.

"Din ambele perspective, obligatiile nu pot incumba instantelor de judecata, organele statului care nu sunt abilitate sa colaboreze cu o institutie politica a Uniunii Europene", este una dintre concluziile CCR.

"in al treilea rand, Curtea a constatat ca dispozitivul Hotararii CJUE, potrivit caruia o instanta de judecata 'este autorizata sa lase neaplicata din oficiu o dispozitie nationala care intra in domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928 si pe care o considera, in lumina unei hotarari a Curtii, ca fiind contrara acestei decizii sau articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE' nu are niciun temei in Constitutia Romaniei, intrucat art.148 din Constitutie consacra prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii fata de dispozitiile contrare din legile interne. Or, rapoartele MCV, intocmite in baza Deciziei 2006/928, prin continutul si efectele lor, astfel cum acestea au fost stabilite prin Hotararea CJUE din 18 mai 2021, nu constituie norme de drept european pe care instanta de judecata sa le aplice cu prioritate inlaturand norma nationala. Asa fiind, judecatorul national nu poate fi pus in situatia de a decide aplicarea prioritara a unor recomandari in detrimentul legislatiei nationale, declarata conforma Constitutiei nationale de catre Curtea Constitutionala, intrucat rapoartele MCV nu normeaza, deci nu sunt susceptibile de a intra intr-un conflict cu legislatia interna", mai explica CCR.

in concluzie, CCR considera ca hotararea din 18 mai 2021, pronuntata de CJUE, nu poate fi considerata un element ce poate determina un reviriment jurisprudential sub aspectul constatarii incidentei Deciziei 2006/928/CE in controlul de constitutionalitate si, implicit, a incalcarii art.148 din Constitutie.

[stiripesurse](#)

ADRESA: <http://crct.ro/nxXW>